

Panium – Nummer två

Sydkonungens uppgång och fall

Jeff Pippenger

2025-02-27

Vi avslutade den förra artikeln med att skriva: ”Verserna 10–15 representerar tre ombudskrig som utförs av kungen i norr, den påvliga makten, från 1989 till söndagslagen.” Dessa tre ombudskrig börjar med identifieringen av Förenta staterna i vers 40 som ”vagnar, skepp och ryttare”.

Nästa ombudskrig, representerat av vers 11 och dess historiska uppfyllelse i slaget vid Rafia år 217 f.Kr., stod mellan Ptolemaios IV Filopator, den sydlige kungen av Egypten, och Antiochos den store, även kallad Antiochos Magnus, av det seleukidiska riket. Antiochos hade uppfyllt vers 10 när han vedergällde Egypten för sitt nordliga rikes nederlag och förlust av besittningar genom att återta hela det geografiska område som det sydliga riket tidigare hade fråntagit hans rike. Detta gjorde han, men han stannade vid Egyptens gräns och uppfyllde därmed vers 10 samt utgjorde en förebild till 1989.

Men hans söner skall rusta sig och samla en mängd stora härskaror; och den ene skall sannerligen komma och svämma över och tränga fram; sedan skall han återvända och rusta sig, ända till hans fäste. Daniel 11:10.

Det andra ombudskriget var slaget vid Rafia. Rafia betyder gränslandet. Denna krigsskådeplats markerar den punkt där Antiochos hade avslutat sin föregående invasion i vers 10. De tre ombudskrigen styrs av sanningen, i den meningen att det första ombudskriget motsvarar det sista ombudskriget. Alla tre krigen – vers 10, vers 11 och sedan det tredje kriget i verserna 13–15 – utkämpas i sin ursprungliga uppfyllelse av samma historiska gestalt. Antiochos Magnus är närvarande i vart och ett av de tre slagen och knyter dem profetiskt samman till en enda linje. Antiochos vinner det första och det sista slaget, men inte det mellersta, där kungen i söder segrar.

Liksom Rafia betyder gränsland, gör också Ukraina det. Det andra ombudskriget, som först uppfylldes genom slaget vid Rafia, uppfylls nu genom kriget i Ukraina. Vladimir Putin är kungen i söder, den profetiske efterföljaren till den förste moderne kungen i söder, Vladimir Lenin. Putin har upprepade gånger hävdad att Rysslands svar på Ukraina grundar sig på en omstridd överenskommelse om att NATO, vid Tysklands återförening, inte skulle utvidgas ytterligare in på det forna Sovjetunionens territorium. Putins drivkraft motsvarar Ptolemaios’ i verserna 5–9 och Napoleons år 1797. Alla tre kungarna i söder rättfärdigar sina handlingar mot kungen i norr med hänvisning till ett brutet fördrag.

Enligt Jesaja 23 skulle skökan Tyros, som representerar påvemakten, bli bortglömd i sjuttio år, såsom en konungs dagar—en tidsperiod som upprepade gånger har visats vara den tid då det sjätte riket i Bibelns profetior, jorddjuret i Uppenbarelseboken 13 (Förenta staterna), härskar.

Och det skall ske på den dagen att Tyrus skall vara bortglömt i sjuttio år, lika länge som en konungs dagar varar; efter sjuttio års slut skall det gå Tyrus såsom i skökans visa: Tag en

harpa, gå omkring i staden, du bortglömda sköka; spela ljuvligt, sjung många sånger, för att du må bli ihågkommen. Och det skall ske efter sjuttio års slut att Herren skall hemsöka Tyrus, och hon skall återvända till sin skökolön och bedriva otukt med alla rikena på jordens yta. Jesaja 23:15–17.

Den symboliska sjuttioårsperioden sträcker sig från 1798 till söndagslagen, vilket är den historia som framställs i vers 40. Det är inte förrän vid slutet av de sjuttio åren, eller vid söndagslagens annalkande, som skökan åter träder fram. Av denna anledning utkämpas krigföringen i de tre lagen i verserna 10–15 av en ställföreträdare för den påvliga makten, ty hon är profetiskt glömd under denna period.

I de första och sista ombudskrigen segrar kungen i norr över kungen i söder. I det mellersta slaget segrar kungen i söder över kungen i norr. Slaget vid Rafia var den första historiska uppfyllelsen av vers 11, och versen och dess historiska uppfyllelse utgör två vittnen som skall sammanföras med de parallella avsnitten om det påvliga Roms tre och ett halvt profetiska dagar av herravälde. Således framställer två skriftställen i Daniel 11, tillsammans med sina historiska uppfyllelser, de profetiska kännetecknen för gränslandets slag i vers 11, först uppfyllt i slaget vid Rafia och därefter åter vid ändens tid år 1798.

Dessa vittnesbördets linjer upprätthåller att Vladimir Putin är den siste Vladimir för den moderna kungen i söder. ”Vladimir” definieras ofta som betydande ”världens härskare”, men ordet mir betyder också med rätta ”gemenskap”. Vladimir betyder således ”gemenskapens härskare” eller ”kommunismens härskare”. Putin förklarar sitt engagemang i Ukraina som grundat på ett brutet avtal som behandlade hans farhågor över Natos intrång bortom de gränser man kom överens om efter Tysklands återförening. Putins inriktning är lika mycket riktad mot Nato och EU som mot Zelenskyj och Ukraina. Natos och EU:s intrång på territorium som Putin hävdar skulle förbli fritt från Nato motsvarar Ptolemaios’ vrede när den seleukidiske kungen satte den egyptiska prinsessbruden åt sidan för sin tidigare hustru. Det brutna fördraget pekade fram mot det brutna Tolentinfördraget år 1797. I Daniel 11, när kungen i söder får övertaget över kungen i norr, innefattar det ett brutet fördrag.

Detta brutna fördrag gäller EU:s ovilja att begränsa Natos utvidgning bortom dess gränser när Tyskland återförenades. I denna mening befinner sig Putin, kungen i söder, i strid mot kungen i norr, representerad av sin ombudsmakt. Precis som nazisterna under andra världskriget var ett ombud för den katolska kyrkan, blir Ukrainas nazister symbolen för det andra ombudskriget i verserna 10–15. Tre världskrig och tre ombudskrig — och i båda linjerna är nazisterna den katolska kyrkans ombudsrepresentant under den mellersta konflikten.

I de tre ursprungliga historiska uppfyllelserna av dessa ombudskrig var Antiochus Magnus med i varje strid. Det har ofta visats hur etymologin för ”Antiochus” och den symbolik som är förknippad med det seleukidiska riket såsom kungen i norr identifierar Antiochus som en symbol för antikrist — Roms påve. Men i historien om de tre ombudskrigen glöms Tyrus sköka bort, och därför står symbolen för ”påven”, representerad i namnet ”Antiochus”, för hans ombudsmakt. I de första och sista striderna är det Förenta staterna som öppet utför Roms befallningar. I vers 11 är

ombudsmakten Ukrainas nazism, men det var och är alltså Förenta staternas skepp och vagnar som upprätthöll Zelenskyj i kriget. På ytan av det andra ombudskriget är Förenta staterna dolt, liksom påven under de sjuttio åren i Jesaja 23. Förenta staterna är dolt just i den historia där det utvecklar odjurets alla kännetecken, vilket gör det profetiskt passande att, när det andra ombudskriget väl är i gång, Förenta staterna skymms av ombudsmakten Ukrainas nazism, fastän det alltså är jordodjurets militära och ekonomiska makt som upprätthåller Ukraina ända till dess undergång.

När konungen i söder drog till Babylon och tog konungen i norr till fånga, och även när general Berthier tog påven till fånga, gick han rakt in i Vatikanen, vilket antyder att det ukrainska kriget kommer att sluta med Putins seger vid en tidpunkt då allt motstånd från Ukraina har undanröjts. Det rike som Ptolemaios erövrade var Babylon, och det rike som Napoleon erövrade var det andliga Babylon. Således representeras Zelenskyjs rike av de undersåtar som ger honom stöd. Nu när Trump har dragit tillbaka stödet från jordodjurets vagnar, ryttare och skepp, är Ukrainas stöd EU, just den grupp som har varit ovillig att höra Putins påståenden om det brutna fördraget rörande Natos inträngande.

Den filosofi som vägleder EU:s eurokrater är Greenpeace-rörelsen. Av denna anledning betyder Zelenskyj "grön". Zelenskyj är den symboliske ledaren för EU:s krigsivrare, som leds av environmentalismens dåaktiga globala agenda. När kriget i Ukraina avslutas kommer Putin att fira inte bara en seger över Ukraina, utan över hela EU och NATO.

De tre ombudskrigen bär därför sanningens kännemärke. I det första och det sista ombudskriget besegras kungen i söder genom en allians mellan havsdjuret och jordodjuret i Uppenbarelseboken tretton. I början åstadkoms segern för kungen i norr genom en allians med en konservativ påve från Första Vatikankonciliet, som i den katolska traditionens Fatimahemligheters sammanhang är den vita eller gode påven. Den nuvarande påven, som medan jag skriver detta ligger på sin dödsbädd, är en liberal påve från Andra Vatikankonciliet, som i Fatimahemligheternas sammanhang är den svarte eller onde påven.

Vers fjorton anger att när "ditt folks rövare", som upphöjer sig själva och faller, träder in i den profetiska historien, blir synen stadfäst. I uppfyllelsen av verserna tretton till femton i slaget vid Panium år 200 f.Kr. blandade sig det hedniska Rom in i de frågor som rörde just detta slag. I de tre verser som behandlar slaget vid Panium anger vers fjorton att synen stadfästs genom Rom.

I slaget vid Panium kommer historien att upprepa sig: en konservativ vit påve från Vatikanum I kommer att förena sina krafter med den siste av de åtta presidenter som började under Reagans period, vilken tidigare ingick en allians med en konservativ påve från Vatikanum I. Detta gjorde de 1989 för att störta det forna Sovjetunionen, och i slutet gör de det för att störta den siste härskaren över just detta rike.

Under Reaganåren och genom alliansen mellan påven Johannes Paulus II och USA kom Johannes Paulus II att tro att han var den gode påven i Fatimas profetior. Driven av den övertygelsen började han resa världen runt för att främja det han uppfattade som en uppfyllelse av Fatimas förutsägelser. Därigenom blev han den mest bereste påven i historien, liksom den mest igenkända påven genom

tiderna, när han uppfyllde Uppenbarelseboken trettons förutsägelse att det skulle komma en tid då hela världen skulle förundras över vilddjuret. Påven Johannes Paulus II:s offentliga persona är typisk för den konservativa påven från Första Vatikankonciliet, som ingår en allians med USA:s siste president.

Därför är en av den samtida påven under Reagans profetiska kännetecken att det finns en punkt där hans offentliga framträdande utmärks som ett vägmärke. Detta märke finns i vers fjorton, när rövarna av ditt folk upprättar synen. Påven Johannes Paulus II uppfyller ett profetiskt kännetecken genom att vara den påve som hela världen förundrade sig över, och pekar därmed framåt mot den konservative Vatikan I-påven i ändens tid som ingår i en allians med Trump. När detta sker, blir synen upprättad, och det som upprättar synen är att påven införlivar sig själv i Paniums historia och året 200 f.Kr.

Början av de åtta presidenterna illustrerar slutet av de åtta presidenterna, och strax före söndagslagen i vers sexton återvänder Tyrus sköka, som har varit glömd, till den öppna historien när hon ingår en allians med Reagans motsvarighet, Donald Trump. Tillsammans, såsom de representeras av alliansen mellan Antiochos och Filip av Makedonien, störtar de den sista generationen av det sydliga riket, representerad av barnkungen Ptolemaios. Ett barn i Bibelns profetior är en symbol för den sista generationen, och efter Ukrainakriget kommer Putin att upprepa de sydliga kungarnas historia, vilka upphöjs genom militära segrar och går vilse i någon form av kyrka-och-stat-dilemma.

Så är vers tio, som representerar 1989 och det första ombudskriget, begynnelsen, eller den första bokstaven i det hebreiska alfabetet. Slaget vid Raphia i vers elva, som representerar Ukrainakriget, är den trettonde bokstaven i det hebreiska alfabetet. Talet 13 är en symbol för uppror, och ombudsarmén i kriget i Ukraina är nazister, den främsta symbolen för uppror i den moderna världen. Panium är den sista bokstaven i det hebreiska alfabetet, som består av tjugotvå bokstäver. Så identifierar det hebreiska ordet för sanning, som bildas genom att den första, trettonde och tjugioandra bokstaven i alfabetet förs samman för att forma det hebreiska ordet ”sanning”, strukturen hos dessa tre ombudskrig som sanning. Den tjugioandra och sista bokstaven i det hebreiska alfabetet är en symbol för gudomlighet förenad med mänsklighet, och fullbordandet av slaget vid Panium inom en nära framtid äger rum under Trumps presidentskap. Trump är den tjugioandra presidenten som har tjänstgjort under två mandatperioder.

Panium har ett dubbelt vittnesbörd om en tvåfaldig allians, och i båda hänvisningarna representerar alliansen en sammanslutning som anger ett hierarkiskt förhållande mellan två parter. Alliansen mellan Filip och Antiochos var strategisk, inriktad på att motverka ptolemeiskt och romerskt inflytande i östra Medelhavet. Deras samverkan var emellertid inte inriktad på själva slaget vid Panium—Antiochos genomförde detta fälttåg självständigt, utan Filips direkta militära medverkan. Filips roll var mer indirekt; han gav politiskt och strategiskt stöd genom att binda romerska och ptolemeiska bundsförvanter i Grekland och Egeiska havet, vilket gjorde det möjligt för Antiochos att koncentrera sig på Koilesyrien. Historikerna är alla ense om att Antiochos var den mäktigare i alliansen och att det endast var Antiochos som faktiskt utkämpade slaget. Deras allians gällde det vidare område som var förbundet med Alexanders forna rike. Således har alliansen en främste

ledare och en mindre underordnad, såsom det representeras av namnet Caesarea Filippi, namnet på Panium när Kristus vandrade bland människorna. Caesarea Filippi överensstämmer därför med Antiochos och Filip, ty Caesar var den mäktigare i den allians som symboliseras av både Caesar Augustus och tetrarken Herodes Filippus.

Ordet "tetrark" betyder härskare över en fjärdedel. Caesar härskade över hela riket, och Filip härskade över en fjärdedel av ett område, och därigenom sätts symbolen för Filip i ett subjektivt förhållande inom allianserna i Panium och Caesarea Filippi. I Herodes Filippus ser vi symbolen för två blodslinjer, vilka båda är symboler för ett brutet förbundsförhållande med Gud. Vi ser också eken av en fjärdedel i delningen av Alexanders rike i fyra delar, eller fyra tetrarker. Filip betyder hästvän.

I slaget vid Panium, vilket uppfylls vid slutet av det ukrainska kriget, kommer Antiochos Magnus, Förenta staterna, att besegra Ryssland och ingå i en allians med en mindre aktör som representeras av Filip. Denna mindre aktör kommer att vara inblandad, men inte direkt i slaget. Slaget kommer att stå mellan USA och Putin, uppenbarligen i direkt samband med en religiös kontrovers framkallad av Putins irritation och stolthet, såsom detta åskådliggörs både av Ptolemaios IV Filopator efter slaget vid Rafia och av Judas kung Ussia. Ptolemaios och Ussia var sydliga kungar, uppfyllda av stolthet genom sina militära framgångar, vilka därefter önskade ta på sig ett heligt verk som endast skulle utföras av prästerna. Ussia drabbades av spetälska för sina ansträngningar, och Ptolemaios dräpte i raseri 50 000 judar i Alexandria.

Vers tretton identifierar striden mellan den slutliga generationen av den moderna kungen av samfundet, eller kommunismen, Vladimir Putins Ryssland och USA. Trump segrar i striden, men han gör det med en allierad från en fjärdedel av riket, som i själva verket inte befinner sig i striden. Vi är nära avslutningen av vers elva, vilket de nuvarande händelserna vittnar om. Putin kommer att segra över Ukraina, såsom det representeras av Rafia. Han kommer därefter att påbörja sitt gradvisa förfall, såsom det representeras av att Ussia sattes i ett hus till sin död, på grund av spetälska. Efter sin seger vid Rafia år 217 f.Kr. försämrades Ptolemaios IV Filopators regering till följd av korruption, utsvävningar och beroende av samvetslösa rådgivare. Han dog år 204 f.Kr., sannolikt mördad eller förgiftad av sina ministrar, Sosibios och Agathokles, som en del av en sammansvärjning för att säkra makten åt hans unge son, Ptolemaios V. Detta turbulenta slut återspeglar den instabilitet och de intriger som var vanliga vid de hellenistiska kungahoven och markerar en betydande vändpunkt i det ptolemaiska Egyptens nedgång.

Ett kännetecken för den andliga uppfyllelsen av kungen i söder, som förebildades genom de bokstavliga uppfyllelser som ägde rum i kampen om världsherravälde efter Alexanders död, är "revolution". Frankrike blir den andliga kungen i söder under den franska revolutionens tidsperiod. Den moderna kungen i söder, Ryssland, föddes i den ryska revolutionen. Den filosofi som infördes i den franska revolutionen och som mognade från den franska revolutionens anarki till den sovjetiska revolutionens kommunism är ett kännetecken för kungen i söder. Kommunismen spreds över världen genom revolutioner.

I modern tid har CIA genom användningen av icke-statliga organisationer verkat för att störta nationer runt om i världen, och den steg-för-steg-plan som de upprepade gånger har använt är det som kallas färgrevolutioner. Sydens kung är en drakmakt, och globalister är också drakmakten, och CIA:s färgrevolutioner är kännetecknen på en drakmakt. Frankrikes historia som den andliga sydens kung bär på en unik historia som utmärker en avslutning på just denna särskilda profetiska linje.

Den slutsatsen representeras av Napoleon. Den franska revolutionen markerar början på Frankrike såsom konungen i söder, och Napoleon markerar dess slut. Historiker identifierar en rad steg som ledde Napoleon till hans Waterloo och identifierar därmed ett gradvis slut på den förste andlige konungen i söder, till skillnad från Babylon och Belsassar, som intogs under en enda natt. Den förste Vladimir för den moderne konungen i söder, Vladimir Lenin, dog under en tvåårsperiod till följd av en serie slaganfall. Somliga spekulerar i att Josef Stalin förgiftade honom, alldeles som somliga spekulerar i att Ptolemaios IV förgiftades av sina rådgivare. Slutet för den moderne konungen i söder, såsom representerad av Sovjetunionen, fullbordades också genom en revolution.

Protesten i Moskva som bidrog till Sovjetunionens undergång var det massiva offentliga motståndet under augustikuppen 1991 (19–21 augusti 1991). Denna händelse, centrerad kring försvaret av Vita huset och Boris Jeltsins ledarskap, undergrävde direkt de sovjetiska hårdförarna, blottlade regimens bräcklighet och påskyndade Sovjetunionens sammanbrott. Även om tidigare protester i Moskva (t.ex. 1987–1990) och Baltic Way (1989) byggde upp momentum, var protesterna i augusti 1991 den avgörande vändpunkten i Moskva, vilken ledde till Sovjetunionens upplösning vid slutet av 1991. Begynnelsen av Ryssland som sydens kung börjar och slutar i revolution. Sovjetunionens slut var en fortskridande upplösning av riket, liksom för Ptolemaios, Ussia, Napoleon och till och med Vladimir Lenin. Putins slut är ett fortskridande fall, vilket börjar så snart Ukrainakriget är avslutat. Hans slut åstadkoms i slaget vid Panium, när USA tar kontroll över riket, samtidigt som det får stöd av en allierad som i själva verket inte är närvarande i slaget.

Vi kommer att fortsätta dessa tankegångar i nästa artikel.